

ДЕЯКІ СПОСТЕРЕЖЕННЯ ТА РОЗДУМИ ПЕРЕСІЧНОГО ЧИТАЧА ЩОДО № 4 (95), 2010 "ПОСТМЕТОДИКИ"

О. В. Волошко

Загалом журнал "Про автора і читача" здався мені досить цікавим. У ньому кожен може знайти щось для себе. Приємний особисто для мене двомовний формат видання. Звертає на себе увагу гарне оформлення, зручний для читання шрифт та розташування матеріалу на сторінці. Але чи не замало ілюстративного матеріалу? У номері є статті обсягом понад 10 сторінок без жодної ілюстрації. Мені, наприклад, цікаво подивитися на портрет Н. Гірей, про яку аж 16 сторінок занадто детально, як на мене, розповідає Г. Хілліг. Впевнена, що в Інтернеті таке фото є.

Як один з "плюсів" журналу хочеться відмітити його різноплановість: змістовну та стилістичну. Хоча мені особисто деякі статті здалися надто "сухими", деякі – надто пафосними.

Сподобалися стаття В. Г. Бейлінсона та вітальне слово В. В. Чирки, написані гарною, у Валентини Василівни навіть поетичною мовою, з любов'ю до того, про що писалося.

Деякі статті, як на мене, зацікавлять лише фахівців (наприклад, публікації Р. Г. Валєєва та Я. В. Сухенко). Але я не вважаю це недоліком.

Зовсім незрозуміла мені стаття О. С. Колодій. Корисної інформації я особисто в ній не побачила, а цікавого ще менше.

Щодо рецензій: перша (Самойленко Н. І.) – змістовна, друга (Щербань О. В.) – надто вже критична. Можливо, для більшої об'єктивності, слід було б друкувати різні точки зору на одну книгу. Наприклад, на курсах підвищення кваліфікації ПОІШПО імені М. В. Остроградського дати одну книгу для рецензії декільком слухачам, потім надрукувати їхні відгуки поряд із рецензією експерта.

Я думаю, що журнал, щоб його читали, має відповідати перш за все двом критеріям: містити корисну інформацію та бути елементарно цікавим якнайменше для фахівців у певній галузі, а краще – для всіх читачів. Оскільки "Постметодика" є науково-методичним журналом, можливо, слід додати більше практичних матеріалів – розробок уроків, виховних годин, конкурсів, сценаріїв тощо. Наприклад, у номер, присвячений читачеві й автору, можна включити матеріали про роботу шкільних бібліотек, про уроки літератури, на яких формується особистість читача, інтерв'ю з яким-небудь автором, поради, як писати статті, тощо.

Наведу приклади тем статей, які мені було б цікаво прочитати (вони, до речі, могли б бути доцільними у прочитаному мною випуску "Постметодики"): "Втрата читацької зацікавленості: причини та шляхи подолання", "Особливості дитячої літератури, метою якої є формування майбутнього дорослого читача", "Сучасна дитяча література – аналіз" (Що пишуть? Що з цього читають? Що слід порадити читати дітям і чому саме? Що, можливо, слід включити до шкільної програми і таке інше).

Відгук надійшов у редакцію 25.11.2010 ■